

[Aksel Larsen.]

munister fuldkommen ihjel ved at citere en russisk Avis. Til Oplysning for det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som ikke ved det, skal jeg forklare ham, at Bladet hedder „Sa Industrialisata“, hvilket betyder: For Industrialiseringen. Ja, men det er dog et løjerligt Vitterlighedsvidne at komme med: en russisk Avis, udgivet af den russiske Regering, hvori der paapeges forskellige Misforhold. Det er jo ikke noget Bevis for, at denne samme Regering er saa rent ad Hækkenfeld til, og det er heller ikke et Bevis paa, at Kritik er forbudt, tværtimod, det er netop et Bevis paa, at sund Selvkritik bliver fremmet i Sovjetunionen, og at man anvender netop Regeringens Blade, det kommunistiske Partis Blade, anvender hele Pressen derovre til at afsløre alle de Misforhold, der findes. Bladene staaer til Raadighed for det samme.

Arbejderne skulde prøve paa her i København til „Social-Demokraten“ at indsende en Artikel med Kritik af Københavns Kommune — ja, det er forsøgt, det bliver principielt ikke optaget —, men man skal heller ikke forsøge i en Venstre-Kommune at indsende en Artikel med Kritik af den paagældende Kommunes Dispositioner, det bliver heller ikke optaget... (Afbrydelse: Jo, det gør)... Nej, nej, lad os nu ikke gøre os til større Engle, end vi er. Hvis det er ufarligt, maaske. I hvert Fald i København og i den socialdemokratiske Presse kan det ikke tænkes.

Men tag og læs „Pravda“ eller „Isvestia“ eller „Sa Industrialisata“, eller tag et hvilket som helst andet Blad i Sovjetunionen: det har Snese af Artikler skrevne af Arbejdere, hvor man siger: Her er noget galt, og vi forlanger det rettet, og hvor gravevende og alvorligt det end er, bliver det netop trukket frem i Bladene, holdt frem til almindelig Beskuelse, for at man hurtigt kan faa det rettet. Paa denne Omstændighed har endda en Professor ved Københavns Universitet, Hr. Karlgren, opbygget en hel Bog, der skildrer de rædselsfulde Tilstande i Sovjetunionen, idet han intet andet gør end ordret gengive, hvad han har læst i den russiske Presse, og saa siger han: Saa forfærdelige Tilstande hersker der. Men det er jo Misforholdene, man drager frem og afslører, og naar man drager et Tilfælde

frem og siger: Kartoffelprisen dér er for stor, saa er det for at faa Kartoffelprisen sat ned i Stalingrad. Og fordi en enkelt Arbejder har givet saa og saa mange Penge for Kartoffler, er det intet Bevis for, at alle Arbejdere giver saa meget ud dertil, tværtimod.

Det ærede Medlem Hr. Vesteragers Skræk for Sovjetunionen er alligevel mærkværdig, for der er jo adskillige Medlemmer af den danske Rigsdag, der i de sidste Aar har aflagt Sovjetunionen længere Besøg og er kommet helskinede hjem, og for saa vidt det er kommet frem, hvad de mener, er man endog begejstret over, hvad man har set. Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Vesterager skal bede Regeringen om Tilsladelse til at rejse derover; jeg vidste ikke, at der var et saadant Afhængighedsforhold mellem Venstres Rigsdagsmænd og Regeringen. (Afbrydelse: Han er ikke Venstre-mand). ... Om Forladelse, det konservative Folkeparti.

Det samme gælder, hvad det ærede Medlem Hr. Korsgaard har sagt ... nu kan jeg ikke finde det, men det gør ikke saa meget, jeg kan vel huske det. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente, at i Sovjetunionen er der forfærdelige Tilstande, der er Tvang og Ulighed og meget andet. Ja, det kommer an paa, som man ser paa det. Vi har aldrig paastaet, at vi ansaa det, der findes i Sovjetunionen, for ideale Tilstande, tværtimod, det er ikke ideale Tilstande. Det er intet Slaraffenland, og det er heller ikke det, vi tilstræber (Afbrydelse). Jeg ved ikke, hvem det er, men der er altsaa Folk, der mumler, at det er hørt, og jeg vil altsaa sige til ærede Medlemmer, som mumler, at det skyldes simpelt hen, at der ikke hersker kommunistiske Tilstande i Sovjetunionen og ikke kan herske det, fordi Kommunisme ikke er noget, man indfører fra i Dag til i Morgen.

Kommunistiske Samfundstilstande vil sige Tilstande, hvor enhver Form for Undertrykkere og undertrykte er ophørt, hvor Staten ikke mere eksisterer, fordi Staten kun er et Redskab for den i Samfundet herskende Klasse, og naar der ikke længere hersker Undertrykkere og undertrykte, er der ikke Brug for nogen Stat. Det kommunistiske Samfund er et Samfund, hvor der arbejdes af alle Samfundets Medlemmer efter